

## राजयोगी अर्थात् त्रि-स्मृति स्वरूप

बापदादा आज तिलकधारी बच्चाहरूलाई देखिरहनुभएको छ । हरेकको मस्तकमा राजयोगी अर्थात् ‘स्मृति भव’ को तिलक र साथसाथै विश्व राज्य अधिकारीको राज-तिलक, दुवै तिलक देखिरहनुभएको छ । तिमीहरू सबैले पनि आफ्नो दुवै तिलकलाई सदा देख्दै रहन्छौ । बापदादा सबैको मस्तकमा विशेष राजयोगी तिलकको विशेषता देखिरहनुभएको छ । विशेषता देखेर फरक के देख्नु भयो ? कुनै राजयोगीको मस्तकमा तीन बिन्दीको तिलक छ । कुनैको मस्तकमा दुई बिन्दीको तिलक छ र कुनैमा एक बिन्दीको पनि तिलक छ । वास्तवमा नलेजफुल बाबाद्वारा विशेष तीन स्मृतिहरूको तीन बिन्दीहरूको रूपमा तिलक दिनुभएको छ । ती तीन स्मृतिहरूको त्रिशूलको रूपमा यादगार बनाइएको छ ।

यी तीन स्मृतिहरू हुन्— एक स्वयंको स्मृति, दोस्रो बाबाको स्मृति र तेस्रो ड्रामाको ज्ञानको स्मृति । यी विशेष तीन स्मृतिहरूमा सारा ज्ञानको विस्तार समाहित छ । ज्ञानको वृक्षका यी तीन स्मृति हुन् । जसरी वृक्ष हुनुभन्दा पहिले बीज हुन्छ, त्यो बीजद्वारा पहिला दुई पात निकलन्छन् । फेरि वृक्ष बढ्दै जान्छ । यस्तै मुख्य हो बीजरूप बाबाको स्मृति । फेरि दुई पात अर्थात् विशेष स्मृतिहरू— आत्माको सारा ज्ञान र ड्रामाको स्पष्ट ज्ञान । यी तीन स्मृतिहरूलाई धारण गर्नेहरू ‘स्मृति भव’ को वरदानी बन्दछन् । यी तीन स्मृतिको आधारमा मायाजित जगतजित बन्दछन् । तीनै स्मृतिहरूको संगमयुगमा विशेषता छ, त्यसैले तीन स्मृतिहरूको राजयोगी-तिलक अर्थात् तीन बिन्दीको रूपमा हरेकको मस्तकमा चम्किन्छ । जसरी त्रिशूलबाट यदि एक भाग टुट्यो भने यथार्थ शस्त्र भनिदैन ।

सम्पूर्ण विजयीको निशानी हो— तीन बिन्दी अर्थात् त्रि-स्मृति स्वरूप । तर हुन्छ के भने एकै समयमा तीनै स्मृति साथ-साथ र स्पष्ट रहनुमा अन्तर हुन्छ । कहिले एक स्मृति रहन्छ, कहिले दुई अनि कहिले तीन । यसैले सुनाएँ, कोही दुई बिन्दीका तिलकधारी देख्यै र कोही एक बिन्दीको तिलकधारी देख्यै । धेरै राम्रा-राम्रा बच्चा पनि देख्यै, जो निरन्तर तीन स्मृतिको तिलकधारी पनि छन् । अमिट तिलकधारी पनि छन् अर्थात् जुन तिलकलाई कसैले मेटाउन सक्दैन । जब स्मृति स्वरूप हुन्दछन् तब अमिट तिलकधारी बन्दछन् । नत्र पटक-पटक तिलक लगाउनुपर्छ । घरी-घरी मेटिन्छ, घरी-घरी लाग्छ । तर संगमयुगी राजयोगीहरू निरन्तर अविनाशी तिलकधारी हुनुपर्छ । मायाले अविनाशीलाई विनाशी बनाउन सक्दैन । सधैँ अमृतवेला यस त्रि-स्मृतिको अविनाशी तिलकलाई चेक गर तब मायाले सारा दिनमा मेटाउने हिम्मत राख्न सक्दैन । तीन स्मृति-स्वरूप अर्थात् सर्व समर्थ स्वरूप । यो समर्थको तिलक हो । समर्थको अगाडि मायाको व्यर्थ रूप समाप्त हुन्छ । मायाका पाँच रूप पाँच दासीहरूका रूपमा हुन पुग्छन् । परिवर्तित रूप देखिनमा आउँछ ।

काम विकार शुभकामनाको रूपमा तिम्रो पुरुषार्थमा सहयोगी रूप बन्न पुग्छ । कामको रूपमा आक्रमण गर्नेले शुभ कामनाको रूपमा विश्व सेवाधारी रूप बन्दछ । दुश्मनको सद्वा दोस्त बन्दछ । क्रोधाग्निको रूपमा जसले ईश्वरीय सम्पत्तिलाई जलाइरहेछ, जोशको रूपमा सबैलाई बेहोश गरिरहेछ, त्यही क्रोध विकार परिवर्तित भएर रुहानी जोश वा रुहानी नशाको रूपमा बेहोशलाई होश दिलाउने बन्दछ । क्रोध विकार सहन शक्तिको रूपमा परिवर्तित भएर तिम्रो एक शस्त्र बन्दछ । जब क्रोध सहन शक्तिको शस्त्र बन्दछ, शस्त्र सदैव शस्त्रधारीको सेवा अर्थ हुन्छ । यही क्रोध अग्नि, योगाग्निको रूपमा

२०७२ आषाढ २० आइतबार ०५-०७-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २६.१२.७९ मधुबन

परिवर्तन हुन्छ, जसले तिमीलाई जलाउँदै, पापलाई जलाउँछ । यसै प्रकार लोभ विकार ट्रस्टी रूपको अनासक्त वृत्तिको स्वरूपमा, उपराम स्थितिको स्वरूपमा, बेहदको वैराग्य वृत्तिको रूपमा परिवर्तित हुन्छ । लोभ समाप्त हुन्छ अनि सदा ‘चाहियो-चाहियो’ को सद्वा ‘इच्छा मात्रम् अविद्या’ स्वरूप हुन्छ । लोभलाई ‘चाहिए’ भनिदैन तर ‘जाइए’ भनिन्छ । ‘लिनु छ, लिनु छ’ होइन । दिनु छ, दिनु छ— यो परिवर्तन हुन्छ । यही लोभ अनासक्त वृत्ति वा दिने दाताको स्वरूपको स्मृति-स्वरूपमा परिवर्तन हुन्छ । यसैगरी मोह विकार आक्रमण गर्नुको सद्वा स्नेहको स्वरूपमा बाबाको याद र सेवामा विशेष साथी बन्छ । स्नेह ‘याद र सेवा’मा सफलताको विशेष साधन बन्छ । त्यसैगरी अहंकार विकार देह-अभिमानबाट परिवर्तित भएर स्वाभिमानी बन्छ । स्व-अभिमान चढी कलाको साधन हो । देह-अभिमान गिर्ती कलाको साधन हो । देह-अभिमान परिवर्तित भएर स्व-अभिमानको रूपमा स्मृति-स्वरूप बन्नको लागि साधन बन्छ । यसैगरी यी विकार अर्थात् विकराल रूपधारी तिम्रो सेवाको सहयोगी, तिम्रो श्रेष्ठ शक्तिहरूको स्वरूपमा परिवर्तित हुन्छ । यस्तो परिवर्तन गर्ने शक्ति अनुभव गर्दै ? यी तीन स्मृतिको आधारमा पाँचलाई परिवर्तन गर्न सक्छौ । कामको रूपमा आयो भने शुभ भावना बनोस्, तब मायाजित जगतजितको टाइटल मिल्छ । विजयीले, दुश्मनको रूपलाई परिवर्तन अवश्य गर्दै । जो राजा छ ऊ साधारण प्रजा बन्यो भने विजयी कहलाउँछ । जो मन्त्री छ ऊ साधारण व्यक्ति बन्यो भने विजयी कहलाउँछ । यसै पनि नियम छ— जो जसमाथि विजय प्राप्त गर्दै, उसलाई बन्दी बनाएर राख्छ अर्थात् अधीन (गुलाम) बनाएर राख्छ । तिमी पनि यी पाँच विकारहरूमाथि विजयी बन्छौ । तिमीले यिनीहरूलाई बन्दी नबनाऊ । बन्दी बनायौ भने फेरि भित्रै उफ्रन्छन् । तिमीले यिनीहरूलाई परिवर्तित गरेर सहयोगी स्वरूप बनाइदेउ । सदा तिमीलाई सलाम गरिरहनेछन् । विश्व परिवर्तनभन्दा पहिले स्व परिवर्तन गर । स्व परिवर्तनबाट विश्व परिवर्तन सहज हुन जान्छ । परिवर्तन गर्ने शक्ति सदा आफ्नो साथमा राख । परिवर्तन शक्तिको महत्त्व धेरै ठूलो छ । अमृतवेलादेखि रात्रीसम्म परिवर्तन शक्तिलाई कसरी प्रयोग गर्ने यो फेरि सुनाउनेछु ।

यस्ता राजयोगी, तिलकधारी, भविष्य राज-तिलकधारी, सदा मस्तकमा तीन स्मृति स्वरूपमा समर्थ रहने, मायालाई पनि श्रेष्ठ शक्तिको रूपमा सहयोगी बनाउने, यस्ता मायाजित जगतजित कहलाउने, सर्व शक्तिहरूलाई शस्त्र बनाउने, सदा शस्त्रधारी, श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बाप-दादाको याद, प्यार एवं नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ, नमस्ते ।

### एकै समयमा मन, वचन, कर्मबाट सेवा गर्नेवाला नै बेहदको सेवाधारी

**टीचर्ससँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट—** टीचर्स अर्थात् बाबा समान निरन्तर सेवाधारी । हर संकल्प अनि बोलीद्वारा अनेक आत्माहरूको सेवाको निमित्त । विशेष सेवा हो एकै समय तीनै प्रकारको संयुक्त सेवा । वाचाको साथसाथ मनसाको सेवा पनि साथमा होस् र कर्मणा अर्थात् सम्पर्क, संगबाट संगको आधारमा पनि रंग लगाउने सेवा, बोलीद्वारा पनि सेवा र संकल्पद्वारा पनि सेवा । वर्तमान समय एक-एक सेवा अलग-अलग गर्ने समय छैन । बेहदको सेवाको गति एकै समयमा तीनै प्रकारको सेवा एकसाथ होस् । यसलाई भनिन्छ— तेज रप्तारबाट बेहदको तीव्रगतिको सेवा । तीव्रगतिबाट बेहदको सेवाधारी बन । केवल आफ्नो हदको स्थान होइन । जसरी बाबा एक स्थानमा रहेर पनि बेहदको सेवा गर्नुहुन्छ त्यसैगरी निमित्त मात्र एक स्थान हो । आफूलाई बेहदको सेवाको निमित्त सम्भेर विश्वका आत्माहरू सदा इमर्ज रूपमा रहोस् । तब विश्व-कल्याणकारी कहलाउँछौ ।

२०७२ आषाढ २० आइतबार ०५-०७-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २६.१२.७९ मधुबन

नत्र देश-कल्याणकारी वा सेन्टर कल्याणकारी हुन्छौ। जब हरेक यति बेहदको विश्व कल्याणकारी बन्छौ तब विश्वको आत्माहरूले आफ्नो अधिकारलाई प्राप्त गर्न सक्छन्। नत्र थोरै समयमा कसरी आउन सक्छन्? २-४ जना मात्रै त छैनन्, सारा विश्व छ। निमित्त बनेका आत्माहरूलाई संगठित रूपमा बेहदको सेवाको रूप इमर्ज हुनु पर्छ। जसरी आफ्नो स्थानको ख्याल रहन्छ। योजना बनाउँछौ, व्यवहारमा ल्याउँछौ। उन्नतिको नै ख्याल चल्छ, यसैगरी बेहदका सबै आत्माहरूप्रति सदा उन्नतिको संकल्प इमर्ज रूपमा होस् तब परिवर्तन हुन्छ।

विश्व कल्याणकारीहरूको कति कार्य छ, स्वप्नमा पनि फ्री हुन सक्दैनन्। स्वप्नमा पनि सेवा नै देखियोस्, यसलाई भनिन्छ पूरा व्यस्त किनकि सारा दिनको आधार स्वप्न हुन्छ। जो दिन-रात सेवामा व्यस्त रहन्छ, उसको स्वप्न पनि सेवा अर्थ हुन्छ। स्वप्नमा पनि कैयौं नयाँ-नयाँ कुरा, सेवाको योजना वा तरीका देखिन सक्छ। यति व्यस्त रहन्छौ? व्यर्थ संकल्पबाट त मुक्त छौ, हैन? जति व्यस्त हुन्छौ, त्यति आफ्नो पुरुषार्थबाट आफूलाई पनि र अरूलाई पनि व्यर्थबाट बचाउन सक्छौ। हर समय समर्थ र व्यर्थको चेकिंग होस्। यदि अलिकति पनि व्यर्थको अनुभव भयो भने त्यसै समयमा परिवर्तन गर। निमित्त बनेकालाई देखेर अरूमा पनि समर्थ संकल्प स्वतः नै भरिदै जान्छ, बुझ्यौ?

बेहदका विश्वको आत्माहरू सदैव इमर्ज हुनुपर्छ। जब तिमीले अहिले इमर्ज गर्दौ अनि ती आत्माहरूलाई पनि संकल्प उत्पन्न हुन्छ— हामीले पनि आफ्नो भविष्य बनाओँ। तिम्रो संकल्पबाट उनीहरूको संकल्प इमर्ज हुन्छ। विश्व कल्याणकारीको अर्थ नै हो विश्वको आधारमूर्ति, अलिकति पनि अलबेलापनले विश्वलाई अलबेला बनाइदिन्छ। यति अटेन्शन रहोस्।

दिल्लीले पनि कुनै नयाँ कुरा गर। सम्मेलन (कन्फ्रेन्स) त धेरै पुरानो कुरा भइसक्यो। अब नयाँ आविष्कार गर। कम खर्च बाला नशीन। खर्च पनि कम होस्, रिजल्ट राम्रो निक्लोस्। अब हेरौं यू.पी.ले यस्तो आविष्कार निकाल्छ या दिल्लीले। यदि खर्च धेरै र रिजल्ट कम भयो भने आउने विद्यार्थी निराश हुन्छन्। अब उनीहरूलाई पनि उत्साहमा ल्याउनको लागि कम खर्च र राम्रो रिजल्ट निकाल, जसमा सबै व्यस्त पनि होऊन् खर्च पनि कम होस्। तन र मन व्यस्त होस्, धन कम लागोस्।

### पार्टिहरूसँग—

१) स्व-स्थितिबाट सर्व परिस्थितिहरूमाथि विजयः— सबै सदा स्व-स्थितिद्वारा परिस्थितिहरूमाथि विजयी रहन्छौ? संगमयुगमा सबै विजयी रत्न हौ। विजय प्राप्त गर्ने साधन हो— स्व-स्थितिद्वारा परिस्थितिमाथि विजय। यो देह पनि पर हो, स्व होइन। देहको भानमा आउनु, यो पनि स्व स्थिति होइन। चेक गर— सारा दिनमा स्व-स्थिति कति समय रहन्छ? किनकि स्व-स्थिति वा स्वधर्मले सदा सुखको अनुभव गराउँछ र प्रकृति-धर्म अर्थात पर-धर्म या देहको स्मृतिले कुनै न कुनै प्रकारको दुःखको अनुभव अवश्य गराउँछ। जो सदा स्व-स्थितिमा रहन्छ उसले सदा सुखको अनुभव गर्दै। सदा सुखको अनुभव हुन्छ या दुःखको लहर आउँछ? संकल्पमा पनि यदि दुःखको लहर आउँछ भने सिद्ध हुन्छ स्व स्थितिबाट, स्वधर्मबाट तल आयौ। जब नयाँ जन्म भयो, सुखदाताका बच्चा बन्यौ, सुखका सागरको बच्चा सदा सुखमा सम्पन्न हुन्छ। तिमी सबै मास्टर सागर हौ त्यसैले

२०७२ आषाढ २० आइतबार ०५-०७-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २६.१२.७९ मधुबन

सम्पन्न स्थितिको अनुभव हुन्छ ? समय अनुसार स्व को पुरुषार्थ । समय तेज भागिरहेको छ या स्वयंले पनि हाई जम्प दिइरहेका छौ ? समयको रफ्तार अनुसार अब हाई जम्प नलगाए सम्म पुग्न सक्दैनौ । अब दौडिने समय गयो । हाई जम्प लगाऊ । पुरुषार्थमा ‘तीव्र’ शब्द थप गर । यादमा रहन्छौ, यो कुनै ठूलो कुरा होइन, यादको साथ-साथै सहजयोगी, निरन्तर योगी होस् । यदि यो हुँदैन भने याद पनि अधुरो रहन्छ ।

विश्व सेवा र स्वको सेवा, दुवैको सन्तुलन राख्नाले सफलता हुन्छ । यदि स्व सेवा छोडेर विश्व सेवामा लाग्छौ या विश्व-सेवा भुलेर स्व-सेवा मात्रै गछौ भने सफलता मिल्न सक्दैन । दुवै सेवा साथ-साथ हुनुपर्छ । मनसा र वाचा दुवै सेवा सँगसँगै भएमा मेहनतबाट बच्छौ । जहिले पनि कुनै सेवार्थ जाँदा पहिले चेक गर- स्व-स्थितिमा स्थित भएर जाँदैछू ? हलचलमा त गइरहेको छैन ? यदि स्वयं हलचलमा भयौ भने सुन्नेहरू पनि एकाग्र हुँदैनन्, अनुभव गर्दैनन् ।

२) ज्ञानको सबै राजलाई जाने कहिल्यै नाराज हुन सक्दैनः— ज्ञानको सबै राजलाई जाने राजयुक्त आत्मा है, हैन ? आफ्नो पुरुषार्थ अनुसार बाबाद्वारा अनेक ज्ञानको राजलाई जानेर त्यसैमा रमण गर्दै अगाडि बढ । सदा राजयुक्त, सदा योगयुक्त, सदा स्नेह-युक्त यस्तो छौ ? ज्ञानको सबै राजलाई जान्नेहरू स्वयंबाट राजी रहै अरूलाई पनि राजी गर्ने अभ्यासी रहन्छन् । सदा राजयुक्त अर्थात् राजी गर्नेहरू कहिल्यै पनि नाराज (असन्तुष्ट) हुन सक्दैनन् । यस्ता सबै राजलाई जान्नेहरू नै बाबाको प्रिय हुन्छन्, समीप हुन्छन् ।

३) सद्गुरुको कृपाबाट मालामाल स्थिति:- जसरी भक्तिमार्गमा गुरु कृपाको गायन गरिन्छ, ज्ञान-मार्गमा सद्गुरुको कृपा हो- पढाइ । पढाइको कृपाबाट सद्गुरुले मालामाल बनाइदिनुहुन्छ । जसमाथि सद्गुरुको कृपा भयो, ऊ सदा मुक्त र जीवनमुक्त बन्यो ।

वरदानः— मनन शक्तिद्वारा बुद्धिलाई शक्तिशाली बनाउने मास्टर सर्वशक्तिमान भव

मनन शक्ति नै दिव्य बुद्धिको खुराक हो । जसरी भक्तिमा स्मरण गर्ने अभ्यासी हुन्छन्, त्यस्तै ज्ञानमा स्मृतिको शक्ति हुन्छ । यस शक्तिद्वारा मास्टर सर्वशक्तिमान् बन । सधैं अमृतबेला आफ्नो एउटा टाइटल (स्वमान)लाई स्मृतिमा ल्याएर मनन गर्दै रह्यौ भने मनन शक्तिबाट बुद्धि शक्तिशाली हुन्छ । शक्तिशाली बुद्धिमाथि मायाको आक्रमण हुन सक्दैन । परवश हुन सक्दैनौ किनकि मायाले सबैभन्दा पहिला व्यर्थ संकल्परूपी वाणद्वारा दिव्य बुद्धिलाई नै कमजोर बनाउँछ । यस कमजोरीबाट बच्ने साधन नै हो मनन शक्ति ।

स्लोगनः— आज्ञाकारी बच्चा नै आशीर्वादको पात्र हुन्छ, आशीर्वादको प्रभावले दिललाई सदा सन्तुष्ट राख्छ ।